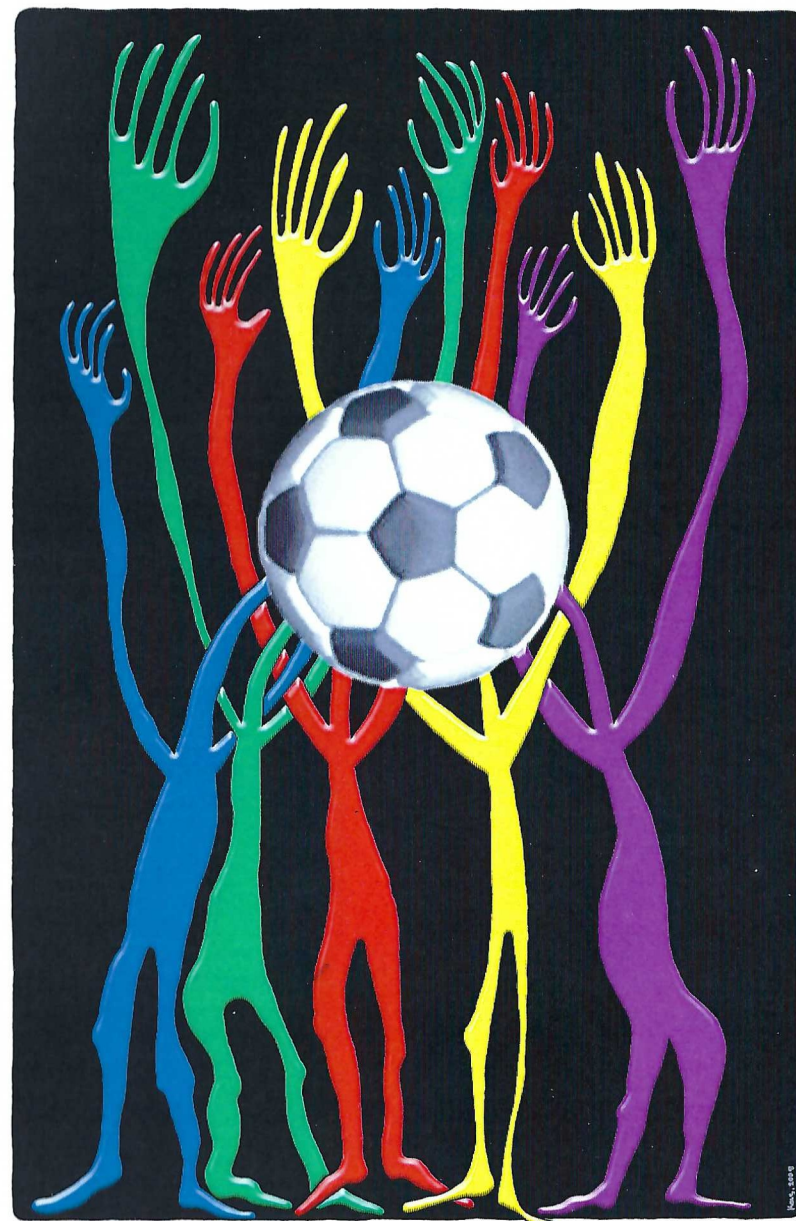

5, 6, 7 και 8 Φεβρουαρίου 2009 (ώρα 8:30 π.μ.)

ATELIER THEATRAL GREC

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Γιώργου Παλούμπη

ΤΟ ΠΕΝΑΛΤΥ

σκηνοθεσία Τάσος Νυχάς

παιζουν

Σταύρος Αβδούλος - Αργύρης Αντωνάκοπουλος - Αντώνης Λεοντίου - Πάνος Μιχαήλης - Νίκος Νυχάς - Νίκος Χατζούδης

σκημικά Christian Guilmin/Thierry Dupont - αρίστα Θεόδωρος Κασάσης

Δυο λόγια για την παράσταση

Ο Γιώργος Παλούμπης, συγγραφέας και σκηνοθέτης της πρώτης παράστασης του έργου, όταν αυτό ανέβηκε για πρώτη φορά στο Θέατρο "Επι Κολωνώ" από την Ομάδα NAMA, έγραφε:

"Ένας από τους κυριότερους λόγους που το συγκεκριμένο έργο έγινε παράσταση είναι οι ίδιοι οι συντελεστές."

Οι συντελεστές καθορίζουν το αν θα γίνει μια παράσταση. "Το Πέναλτυ" δεν μπορεί να ανεβεί με κανένα τρόπο αν δεν βρεθούν οι κατάλληλοι συντελεστές και κυρίως οι χαρακτήρες των νεαρών της εποχής που ζούμε και που απεικονίζονται-ενσαρκώνονται στο έργο.

Οι συγκυρίες ήταν τέτοιες φέτος που μας ώθησαν να το ανεβάσουμε παρά τις δυσκολίες που δημιούργησαν τόσο οι τεχνικές απαιτήσεις όσο και το ύφος του έργου. Τρία παλιά μέλη της ομάδας, που μάλιστα είχαν συμμετάσχει στην παιδική μας σκηνή πριν από αρκετά χρόνια, βρέθηκαν πάλι στις Βρυξέλλες και πλαισιώθηκαν γρήγορα από άλλα τρία μέλη και φίλους ώστε να συμπληρωθεί το απαραίτητο casting. Οι τεχνικές δυσκολίες παραμερίστηκαν, όχι ότι λύθηκαν αλλά η ερασιτεχνική αφέλεια και αυθορμητισμός επέτρεψαν μια προσέγγιση ικανοποιητική. Και το αποφασίσαμε.

Είναι ίσως από τα δυσκολότερα εγχειρήματά μας, κυρίως γιατί η δράση εκτυλίσσεται σήμερα, μια εποχή που ακόμη δεν έχουμε χωνέψει, δεν έχουμε πλήρως αποκρυπτογραφήσει γιατί ακριβώς τη ζούμε, είμαστε ακόμη μέσα της. Είναι για μας ένα πείραμα που συμφωνεί με τον τρόπο πόν προσεγγίζει το πειραματικό θέατρο ο συγγραφέας: **'Πειραματικό θέατρο θεωρείται το θέατρο του περιθωρίου. Κάθε θέατρο είναι πειραματικό γιατί κάθε παράσταση αποτελεί ένα πείραμα. Αν δοκιμάζεις φόρμες και ποντάρεις στις ιδέες είσαι πιο πειραματικός. Περιμένεις να δεις αν θα κερδίσεις αλλά το ότι ρίσκαρες είναι ήδη κέρδος.'** Κι εμείς ρισκάρουμε.

Η ομάδα

Μερικά στοιχεία για το έργο

Πρόκειται για μια χιουμοριστική παράσταση σε ρυθμό video clip. Το έργο διακρίθηκε (2000) στο διαγωνισμό συγγραφής νέου ελληνικού έργου που διοργάνωσαν η Γ.Γ. Νέας Γενιάς και το «Θέατρο του Νότου». Ερωτήματα που βάζει το έργο:

Πότε λέμε "Δε βαριέσαι";
Τι είναι οι γκόμενες;
Βλέπουν οι γυναίκες μπάλα και γιατί;
Τι δε θα 'κανες σε ένα φίλο;
Πόσες οικογένειες παραμένουν ενωμένες σήμερα;
Τι σημαίνει: "Θέλω να μείνουμε για λίγο καιρό σε απόσταση;"
Έξω βρέχει και μέσα η ατμόσφαιρα είναι αποπνικτική. Σου λέει τίποτα;
Πόσες φορές είπες να μην ανοίξεις την τηλεόραση και τελικά βρέθηκες να βλέπεις με τις ώρες;
Γιατί υπάρχει πάντα βία στα γήπεδα;
Τι πουλάς για λεφτά;
Πόσες φορές είπες "ένα τελευταίο" και δεν ήταν;
Πόσο γελοίο είναι να κάνεις κήρυγμα για τις αξίες σήμερα;
Πού μπορούν να φτάσουν δύο αδέρφια;
Έχει σημασία να μπει το Πέναλτυ;
Μέχρι πότε η μαμά θα μαγειρεύει για τα αγόρια της;
Πόσο φαγητό μπορεί να χωρέσει ένα τραπέζακι;
Θα άλλαζες ομάδα;

(Πηγή: Διαδίκτυο)

Η ΟΜΑΔΑ NAMA

Η Ομάδα NAMA, που ιδρύθηκε από τη σκηνοθέτη Ελένη Σκότη και τον αρχιτέκτονα/σκηνογράφο Γιώργο Χατζηνικολάου, έχει στόχο να συνεισφέρει στον πολιτισμό με τη θεατρική, κυρίως, αλλά και τη γενικότερη καλλιτεχνική δράση της. Από το 2000 η Ομάδα NAMA στεγάζει τις δραστηριότητές της στο θέατρο Επί Κολωνών του οποίου η ταυτότητα προσδιορίζεται από την καλλιτεχνική δράση της και τις επιλογές της.

Πρόθεση της Ομάδας NAMA είναι να υπηρετήσει ένα ανανεωμένο, σύγχρονο και κοινωνικό θέατρο, ένα θέατρο με αμεσότητα στον λόγο, στην έκφραση, και στη θεματολογία του, ένα θέατρο ικανό να αντιστέκεται, να παρεμβαίνει και να κρίνει χωρίς να περιθωριοποιείται, ένα θέατρο που τέρπει, αγγίζει και ευαισθητοποιεί το σύγχρονο άνθρωπο.

Βασική συνιστώσα της θεατρικής δράσης και φυσιογνωμίας της Ομάδας NAMA είναι το εργαστήριο υποκριτικής Studio NAMA. Στο εργαστήριο αυτό και στη διδασκαλία της Ελένης Σκότη, οφείλεται το πιο αναγνωρίσιμο χαρακτηριστικό των παραστάσεων της Ομάδας NAMA που είναι η αυτοσχεδιαστική προσέγγιση και η ολοκληρωμένη απόδοση των χαρακτήρων του έργου.

Παράλληλα επιδίωξη της Ομάδας NAMA και όλου του "Επί Κολωνών" είναι να αναπτύξει καλλιτεχνικές συνεργασίες και να στηρίζει τις καλλιτεχνικές δραστηριότητες και άλλων θεατρικών ομάδων (όπως έγινε με τις θεατρικές παραστάσεις που σκηνοθέτησαν οι: Όλγα Πιοζέλη, Βασίλης Μυριανθόπουλος, Τάκης Τζαμαριάς, Δημήτρης Κομνηνός, Γεωργία Μαυραγάνη κ.α.) καθώς και θιάσων παιδικής σκηνής όπως το «Θέατρο Κούκλας» του Παναγιώτη Σαρρή, «Τα Φτερά του Μύθου» του Χρ. Παπαχρήστου και το «BARUTI στην Άκρη της Κλωστής» του F. Brito και της B. Κούρου, συμπράττοντας με τους περισσότερους σε διάφορους τομείς της παραγωγής των παραστάσεών τους.

(από την επίσημη ιστοσελίδα τους <http://www.epikolono.gr/default.htm>)

Γιώργου Παλούμπη

Το Πέναλτυ

Σκηνοθεσία: Τάσος Νυχάς

Σκηνικά: Christian Guilmin/Thierry Dupont*

Αφίσα: Θεόδωρος Κασάπης

Φωτισμοί: Jean-Pierre Barbé

Τεχνικοί ήχου: Φραγκίσκος Νικολιάν
Τάκης Πλέσσας

Φροντίστρια σκηνής: Τίνη Οικονομίδη

Μακιγιάζ: Βάσω Μαυροειδή/
Αγαβνή Μπαγδικιάν

Τη Μουσική επιμελήθηκε ο Νίκος Νυχάς και
την επεξεργασία ήχου έκανε ο Μανώλης Νυχάς

Οι ζωγραφικοί πίνακες που στολίζουν το
σκηνικό είναι έργα της Αγαβνής Μπαγδικιάν

**Ευχαριστούμε θερμά τον Γιάννη Γαβρά, το
Ελληνικό Θέατρο Βελγίου και το θέατρο
Comédie Claude Volter για την ευγενική
προσφορά μέρους των σκηνικών.*

Παίζουν:

Γιώργος (αδελφός του Χρήστου- Ολυμπιακός, αλλά
"δεν ασχολούμαι") :

Αργύρης Αντωνακόπουλος

Παναγιώτης (φίλος του Γιώργου – αδιάφορος για
το ποδόσφαιρο):

Αντώνης Λεοντίου

Χρήστος (αδελφός του Γιώργου, Ολυμπιακός)

Νίκος Χατζούδης

Θανάσης (φίλος του Χρήστου, Ολυμπιακός)

Πάνος Μιχαλέλης

Κώστας (φίλος του Χρήστου, οργανωμένος οπαδός
του Ολυμπιακού)

Νίκος Νυχάς

Βασίλης (φίλος του Κώστα, Παναθηναϊκός)

Σταύρος Αβδούλος

*Ευχαριστούμε θερμά τον **Μένιο Σακελλαρόπουλο**
για την αναμετάδοση της εκτέλεσης του πέναλτυ.*

Η παράσταση διαρκεί περίπου 70 λεπτά. Δεν γίνεται
διάλειμμα.

Το έργο και η επικαιρότητα

Τα γεγονότα και το ξέσπασμα κυρίως των νέων στο τέλος του 2008 μας βρήκαν στο κρισιμότερο σημείο της προετοιμασίας για το ανέβασμα αυτού του έργου.

Οι μεγάλες κοινωνικές αλλαγές των τελευταίων δεκαετιών δημιούργησαν νέες συνθήκες ζωής σε όλο τον κόσμο. Στη Ελλάδα οι αλλαγές αυτές ήταν ιδιαίτερα καθοριστικές στο να διαμορφώσουν νέες συμπεριφορές, κυρίως στην νεολαία. Στην εποχή της παγκόσμιας επικοινωνίας μέσω του Διαδικτύου, στη χώρα μας η επικοινωνία των νέων με τους μεγαλύτερους φαίνεται να διακόπτεται απότομα, κάτω από το βάρος της διαφθοράς, των σκανδάλων, της ανεργίας και των μισθών των 700 ευρώ, της διάλυσης του κράτους πρόνοιας, των προβλημάτων της παιδείας. Ταυτόχρονα και η απώλεια του συνεκτικού ιστού της οικογένειας, πολλές φορές αποτέλεσμα των παραπάνω πιέσεων και κοινωνικών αλλαγών, συνέβαλε στη διεύρυνση του χάσματος μεταξύ νεότερων και παλαιότερων γενεών.

Στο "Πέναλτυ" τα στοιχεία αυτά είναι διάχυτα και πίσω από την "ποδοσφαιρική βιτρίνα" του έργου η διαλυμένη οικογένεια, η πίεση της κακοπληρωμένης δουλειάς, η ανεργία, η ικανοποίηση των ιδεωδών μέσω του ποδοσφαιρικού οπαδισμού, η απομόνωση και το άγχος των νέων, τα αδιέξοδα της καθημερινότητας οδηγούν συχνά τους νέους σε καταστάσεις που δημιουργούν συγκρούσεις. Ο συγγραφέας, νέος και ο ίδιος, δίνει με εξαιρετική μαεστρία μια συμπυκνωμένη εικόνα μιας τέτοιας πραγματικότητας που καταλήγει σε μια γενικευμένη σύγκρουση και που δεν είναι τόσο απλή όσο φαίνεται σε πρώτη ανάγνωση.

Η Ομάδα

Η υπόθεση του έργου

Ο Παναγιώτης και ο Γιώργος, φίλοι και καθόλου ποδοσφαιρόφιλοι βρίσκονται στο σπίτι του δεύτερου τη βραδιά ενός σπουδαίου ματς του Ολυμπιακού για το Ευρωπαϊκό κύπελλο, το Τσάμπιονς Λιγκ, στο Μάντσεστερ εναντίον της ομώνυμης ομάδας. Με προτροπή του Παναγιώτη, ο Γιώργος που έχει προβλήματα με την κοπέλα του, δέχεται να βγουν έξω αφήνοντας τον αδελφό του και τους δικούς του φίλους να δουν το μάτς.

Ο Χρήστος, μεγαλύτερος αδελφός του Γιώργου, και ο Θανάσης, έρχονται στο σπίτι και ως φανατικοί Ολυμπιακοί, περιμένουν τον Κώστα, νεαρό χούλιγκαν που τον θεωρούν και γουρλή για να παρακολουθήσουν μαζί τον αγώνα.

Η ατμόσφαιρα ηλεκτρίζεται, όταν στο σπίτι φτάνει ο Κώστας παρέα με έναν άλλο φίλο του, το Βασίλη, που είναι όμως Παναθηναϊκός! Ο αγώνας αρχίζει και μαζί μ' αυτόν και οι κόντρες.

Όταν επιστρέφουν στο σπίτι ο Γιώργος και ο Παναγιώτης η ατμόσφαιρα ηλεκτρίζεται ακόμη περισσότερο, οι ασήμαντες διαφωνίες γύρω από το μάτς εξελίσσονται σε καβγάδες και οι απειλές αντικαθιστούν τις συνηθισμένες βρισιές.

Λίγο πριν από τη λήξη του αγώνα, οι ήρωες έχουν κυριολεκτικά χάσει τον έλεγχο, επιτίθενται ο ένας στον άλλο, χωρίς διάκριση, και με "θαυμαστή" ορμητικότητα ξεστομίζουν αλήθειες που ποτέ πριν δεν είχαν βρει το θάρρος να αποκαλύψουν. Το τέλος της βραδιάς τους βρίσκει εξαντλημένους, απογοητευμένους και, ίσως, συνειδητοποιημένους.

**Σημείωμα του Γιώργου Παλούμπη για το έργο
στην παράσταση του Θεάτρου "Επι Κολωνώ" το
2005**

Το κύριο χαρακτηριστικό της καθημερινότητας είναι το κλείσιμο των ανθρώπων σε μικρόκοσμους. Τα πράγματα που εκεί μέσα αποκτούν αξία φαντάζουν ή απλά είναι ασήμαντα. Αυτά όμως βιώνονται πραγματικά και αποτελούν μικρά δράματα. Αυτή είναι η κωμωδία του έργου. Μέσα στο μπέρδεμα των αξιών ο άνθρωπος προδίδει, γίνεται επιπόλαιος, μικρός και αστείος. Αυτό είναι και το δράμα του έργου.

Ένα έργο δεν αποτελεί από μόνο του λόγο για να γίνει μια παράσταση. Το θεατρικό έργο είναι μία στοίβα χαρτιά. Η πραγματικότητα της θεατρικής σκηνής είναι αμείλικτη, ο χρόνος τρέχει και η δράση συμβαίνει λίγα μέτρα από το θεατή. Την ίδια στιγμή τα χαρτιά είναι κάπου στο καμαρίνι και οι πολύμηνες πρόβες είναι σαν να μην έγιναν ποτέ.

Ένας από τους κυριότερους λόγους που το συγκεκριμένο έργο έγινε παράσταση είναι οι ίδιοι οι συντελεστές. Ομάδα που δουλεύει χρόνια μαζί - συμμαθητές στο ίδιο εργαστήριο - εργαζόμενοι στον ίδιο χώρο – παρέα.

**Atelier Théâtral Grec
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ**

Το 1984, Έλληνες υπάλληλοι των κοινοτικών οργάνων ίδρυσαν μια θεατρική ομάδα όχι μόνον από αγάπη για το θέατρο αλλά και από ανάγκη για μια αμεσότερη κοινωνική σχέση απαραίτητη στις συνθήκες ζωής των Βρυξελλών τα πρώτα χρόνια μετά την ένταξη.

Αν και αποτελείται, κυρίως, από Έλληνες υπαλλήλους των κοινοτικών οργάνων, η ομάδα είναι ανοιχτή σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται για το θέατρο. Άλλωστε δεν έχει καταστατικό, δεν έχει εκλεγμένα ούτε διορισμένα όργανα, δεν έχει οικονομική, πολιτική ή άλλη εξάρτηση. Ένας πυρήνας από το 1984 με πολλή προσωπική δουλειά και χωρίς καμιά εξωτερική ενίσχυση οικονομικής ή άλλης μορφής, με τη βοήθεια μόνον όσων συμμετέχουν κάθε φορά ενεργά καταφέρνει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις μιας κατ'εξοχήν ερασιτεχνικής ομάδας που είναι αναγκασμένη να λειτουργεί με αρκετούς περιορισμούς. Μεταξύ αυτών έλλειψη χρόνου, έλλειψη μέσων, έλλειψη εγκαταστάσεων. Όμως, η ομάδα συνεχίζει γιατί το θέατρο είναι μια ιδιόμορφη καλλιτεχνική έκφραση με ξεχωριστή γοητεία που δεν διαρκεί μόνο όσο είναι ζωντανή η παράσταση, αλλά και πολύ αργότερα με τις αναμνήσεις που μας μεταφέρουν σε άλλες εποχές, σε άλλα πρόσωπα, σε άλλες καταστάσεις -κάποτε σ'εμάς τους ίδιους.

Η ομάδα

Προηγούμενες παραστάσεις της ομάδας μας

- 1) **Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης**, του Γ. Σκούρτη, σε σκηνοθεσία Ειρήνης Χαλκιά, Ιούνιος 1985, Βρυξέλλες
- 2) **Εσωτερικές Ειδήσεις**, του Μάριου Ποντίκα, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Απρίλιος 1986, Βρυξέλλες και Ιούνιος 1986, Λουξεμβούργο
- 3) **Εκκλησιάζουσες**, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιανουάριος 1987, Βρυξέλλες
- 4) **Νταλικά**, της Κωστούλας Μητροπούλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Οκτώβριος 1987, Βρυξέλλες
- 5) **Φαύστα**, του Μποστ, σε σκηνοθεσία Θόδωρου Αρβανίτη και Αντώνη Δαγκλίδη, Δεκέμβριος 1989, Βρυξέλλες
- 6) **Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού**, του Ιάκ.Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Οικονομίδη, Νοέμβριος 1991, Βρυξέλλες
- 7) Τα μονόπρακτα: **Ο θάνατος του Περικλέους**, του Δ.Κορομηλά και **Αίτηση σε γάμο**, του Άντον Τσέχωφ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 1992, Βρυξέλλες
- 8) **Θεσμοφοριάζουσες**, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 1993, Βρυξέλλες
- 9) **Άντε Γεια**, του Θανάση Παπαγεωργίου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Απρίλιος 1994, Βρυξέλλες
- 10) **Ο τοπικός παράγων**, του Παναγιώτη Καγιά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Δεκέμβριος 1994, Βρυξέλλες
- 11) **Μάνα, μητέρα, μαμά**, του Γιώργου Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιούνιος 1995, Βρυξέλλες
- 12) **Ματίας ο Πρώτος**, της Άλκης Ζέη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 1995, Βρυξέλλες
- 13) **Το Ενυδρείο**, του Κώστα Μουρσελά, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιούνιος 1996, Βρυξέλλες

- 14) **Ο κήπος με τα χελιδόνια**, του Μπάμπη Τσικληρόπουλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιανουάριος 1997, Βρυξέλλες - Φεβρουάριος 1997, Λουξεμβούργο
- 15) **Ο Σιμιγδαλένιος**, του Αλέξανδρου Αδαμόπουλου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 1997, Βρυξέλλες.
- 16) **Ο μπαμπάς ο πόλεμος**, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Φεβρουάριος 1998, Βρυξέλλες
- 17) **Λόγω φάτσας**, του Γιώργου Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Φεβρουάριος 1999, Βρυξέλλες
- 18) **Αντζελίνα η Σταχτοπούτα**, της Κάρμεν Ρουγγέρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 1999, Βρυξέλλες
- 19) **Χρυσοβεργαρής και Ηλιοστάτη**, λαϊκό παραμύθι σε διασκευή και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2000, Βρυξέλλες
- 20) **Μπαμπάδες με ρούμι**, των Ρέππα-Παπαθανασίου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Δεκέμβριος 2000, Βρυξέλλες, Ιανουάριος 2001, Λουξεμβούργο
- 21) **Η τύχη της Μαρούλας και ο Μπάρμπα Λινάρδος**, του Δ.Κορομηλά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2001, Βρυξέλλες
- 22) **Ο Μίδας έχει αυτιά γαϊδάρου**, του Μ.Κορρέ, σε σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη και σε συνεργασία με το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου, Νοέμβριος 2001, Βρυξέλλες
- 23) **Εκκλησιάζουσες ... σαν παραμύθι**, του Αριστοφάνη σε διασκευή Κάρμεν Ρουγγέρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2002, Βρυξέλλες
- 24) **Βαβυλωνία**, του Δημήτρη Βυζάντιου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2002, Βρυξέλλες

25. **Το Όνειρο του Δωδεκάμερου**, του Γεωργίου Θεοδοκά, σε διασκευή/ σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2003, Βρυξέλλες
26. **Το Λουμπάγκο**, του Μανόλη Κορρέ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2003, Βρυξέλλες
27. **Το κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων**, της Μυρτώς Κοντοβά, σε διασκευή/ σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2004, Βρυξέλλες
28. **Η αρπαγή της Πριγκίπισσας Αιώρας**, του Πασχάλη Τσαρούχα, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2005, Βρυξέλλες
29. **Ο Γενικός Γραμματεύς**, του Ηλία Καπετανάκη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά και σε συνεργασία με το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου, Ιούνιος 2005, Βρυξέλλες.
30. **Η Φεγγαρολούλουδη**, σε διασκευή/ σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2006, Βρυξέλλες.
31. **Ένα Τραγούδι για Δύο**, της Νάνσυ Πασκάλ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2007, Βρυξέλλες.
32. **Ψόφιοι Κοριοί, Ο Φώντας, Το υπόστεγο**, τρία μονόπρακτα του Μήτσου Ευθυμιάδη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 2007, Βρυξέλλες.
33. **Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας**, του Ουίλιαμ Σαίξπηρ σε διασκευή του Γιάννη Καλατζόπουλου και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2008, Βρυξέλλες.

Η ομάδα μας συμμετείχε με το έργο “Νταλικά” στο Θεατρικό Διαγωνισμό του Δήμου Ιθάκης, το Σεπτέμβριο του 1987 και διακρίθηκε με το βραβείο της “καλύτερης παράστασης πρωτόπαιχτου έργου” (δεύτερο από πλευράς σπουδαιότητας) και το βραβείο δεύτερου γυναικείου ρόλου.